

Nieuwsbrief 16.

We wonen alweer 1 jaar op onze quinta.
Sinds de laatste nieuwsbrief van januari is er veel gebeurd, eigenlijk teveel om op te noemen.
De mimosa is op een paar grote bomen na gekapt, tot brandhout en handige stokken verwerkt en de rest is opgebrand. Nu de stronken nog uit de grond "maaien".
Amandio heeft de olijven gesnoeid, de schieters eruit gehaald en de bomen in model gebracht. Zoals het er nu uitziet zullen we een flinke oogst hebben dit jaar.
Omdat februari een zwoele maand was maakten we vaak op de vuurplaats een avondvuur van het olijven snoeisel:

"olie op het vuur"?

In maart is de bouw van ons boshuisje gestart. Het wordt een huisje met douche, wc en buitenkeukentje.

Wim en Lydy bezig met uitzetten van de basis.

Ondertussen is het bouwwerk al voorzien van een pannendak en stucwerk aan de buitenkant:

Nu nog opzoek naar tegels, zodat de binnenkant afgewerkt kan worden. Het water komt van de waterput en het leidingwerk zal nog een flink karwei worden, want er moeten heel wat geulen gegraven worden in de grond, waar veel stenen en keien in zitten.
Voor de septictank en waterlosplaats voor de campers zijn de plannen klaar en staan de werkzaamheden voor volgende week op de planning. Daarnaast moeten er ook elektra aansluitingen en watertap punten aangelegd worden. Dus voor verveling hebben we geen tijd.

Ook de "koepel" bij de waterbak is zo goed als klaar en de planten, oa. kiwi's en een passiebloem, zijn al flink gegroeid.

De buurman heeft de grond voor de moestuin gefreesd en is voorzien van een heerlijke mix van paardenmest, varens en prikkelbrem. Zowel de moestuin als het aardbeien veldje leveren een goede oogst op. We hebben zelfs een klein terrasje met artisjokken.
Volgend jaar gaan we ook suikermais verbouwen. Tja, we boeren hier aardig wat af op de quinta. In het voorjaar hebben we ook fruitbomen geplant, sinasappels, grapefruit, mandarijn, appels, peren, kersen, vijgen, walnoot, amandels, bramen en bessen. Op een dag zagen we een paar mannen esdoorn snoeien, wij vragen of we wat takken mee mochten nemen, geen probleem. Goed schuin afgesneden en in de grond gestoken, nu hebben we een esdoorn laantje. Het wateren van dit alles kost ons zo'n 2 uur. De waterton die we eerst voor de douche gebruikte staat in het bakje achter de trekker en zo geven we alle jonge aanplant water. De moestuin heeft een eigen waterpunt, waardoor er makkelijk gesproeid kan worden.

Moestuin in wording

Moestuin nu.

De 2 ringen, die over waren van de nieuwe waterput op de wei beneden, gebruiken we voor houtopslag:

Op de eerste zondag na Pasen vindt ieder jaar het "Festa da Merda" plaats in São Geraldo, een dorpje 5 km verderop.

Alle schaperherders verzamelen zich die dag met hun kuddes in het dorp en lopen dan volgens traditie 3 rondjes om de kapel in de hoop dat hun dieren gezegend worden. De geiten hebben versierde horens en sommige dragen ontzettend grote bellen, die bijna over de grond slepen. Een groot aantal van de kuddes kwamen langs onze quinta en zo konden wij genieten van een kleurrijke optocht met veel lawaai van de bellen.

Meer over het feest staat beschreven in de laatste BeiraBabbels. Het krantje dat ik, Liesbeth, samen met Roos-Mary uitbreng. Alle nummers staan op de site: www.beirababbels.com

Als er dan toch gesurft wordt, ga dan ook eens naar onze nieuwe site: www.tapadinho.com, waaraan nog niet zo lang terug een flitsend fotoalbum is toegevoegd.

Naast de werkzaamheden op ons landje hebben we nog andere bezigheden, zoals de krant, BeiraBabbels en Beiraly, de massagepraktijk van Lydy. Helaas loopt deze nog niet zoals we hadden gehoopt. Ook hier heeft de crisis een negatieve effect.

We hebben hier al leuke contacten opgebouwd met andere "estrangeros". Niet alleen Hollanders, maar ook Belgen en Engelsen en natuurlijk Portugezen. We ontmoeten elkaar met regelmaat in het café en er worden vaak bezoeken over en weer afgelegd.

Met Cees, Dorry, Jurrie en Marga vormen we een conversatie groepje en krijgen Portugeese les van Antonio, een op het moment werkloze onderwijzer en zoon van Donna Gloria, waar je op zondag lekker kip kan eten. Hij maakt ons op een leuke manier vertrouwd met het Portugees, niet alleen de taal, maar ook de gewoontes en gebruiken van hier.

Dorry heeft 2 paarden en zocht al een tijdje iemand om met haar mee te gaan rijden. Niets lijkt me mooier om de omgeving te paard te verkennen. Omdat ik al meer dan 25 jaar niet meer paard heb gereden, heb ik eerst maar les genomen bij Gina en met haar een paar ritten gemaakt. Met Dorry ben ik al een paar keer op stap geweest, super, echt genieten. Op onderstaande foto staan we klaar voor een rit te berg op. Gina rijdt op Speer, een eigenwijze pony, Dorry op Renny, het paard van Gina en ik op Vos.

Gina, Dorry en ik. Klaar voor een rit, Speer en Gina hebben er zin in.

De paarden van Dorry zijn Arabieren, ze zijn kleiner dan Vos en veel beweeglijker. Wel even wennen na een comfortabele Vos.

Weleens een veenmol gezien?

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Veenmol>

Het zijn rare insecten, die zo'n 5 cm groot worden, met een krekelachtig achterlijf en voorpootjes die lijken op die van de mol.

Sommige mensen noemen hun hond lampenkap, maar wij hadden er echt een, Peerke hebben we vorige week laten castreren. Hij kwam weer eens thuis met een flinke wond, toen vonden we het op pad gaan, met alle gevolgen van dien, zo langzamerhand wel genoeg.

Ondertussen hebben we de bouwvergunning binnen. Nu is het wachten op de offertes van verschillende aannemers.

Afgelopen weken was het alweer lekker warm met temperaturen boven de 30 graden. Gelukkig hadden we schaduwdoek net ervoor opgezet op een iets professionelere manier als vorig jaar. We hebben het nu ook over de caravan gespannen en dat scheelt at betreft de temperatuur in de caravan zelf.

Om goed voorbereid te zijn op een hete zomer hebben we een koel- vriescombinatie aangeschaft. Ook handig met het oog op een eventuele flinke opbrengst van de moestuin.

De auto is sinds eind maart officieel ingevoerd en heeft nu een Portugese kenteken. De wegenbelasting is veel goedkoper dan in Nederland, ook de verzekering is een leuke meevaller. Bij het proces van invoeren horen 2 keuringen, als Nederlandse vervoermiddel, veel strenger en daarna als Portugees, minder streng.

Lydy haar rijbewijs en paspoort verliepen in maart, dus bij het Nederlandse consulaat in Porto een nieuw paspoort aangevraagd en in Coimbra een Portugees rijbewijs aangevraagd. Paspoort was verder geen probleem, maar het rijbewijs is een ander verhaal. Als buitenlander moet je door de huisarts gekeurd worden en met die verklaring kan je pas een rijbewijs aanvragen, ook krijg je standaard een tetanus injectie. Lydy heeft de Nederlandse nationaliteit, maar is in Indonesië geboren. Dit gaf nogal verwarring, dus heeft ze nu op haar rijbewijs een Indonesische nationaliteit.

Hier in Portugal hoef je geen inburgeringscursus te volgen, maar wij proberen ons wel zo goed mogelijk aan te passen:

Zo doen we boodschappen.

Dit was een nieuwsbrief van de hak op de tak, maar nu zijn jullie weer aardig op de hoogte van ons doen en laten. Tot de volgende keer maar weer!!

Estrela, Pasen 2009.